

résztevők egyenlő arányban láttak női és férfi arcokat. A vizsgálat során 100 vagy 250 ms-os prezentációs idővel mutattuk be az arcokat, s minden bemutatás után a résztvevőknek egy számmátrixban kellett számokat keresniük egytől tízig, növekvő sorrendben. A vizsgálatot kiegészítettük egy kérdőívcsomaggal, mely a kitöltő aktuális szorongásának mértékét, illetve a szociális szorongását mérte.

Hipotézisünk szerint a vizsgálati személyek jobb teljesítményt fognak nyújtani a pozitív és a direkt fenyegető arcok után. Eltéréseket várunk a prezentációs idők között, úgy gondoljuk, a 250 ms-os bemutatásnál az érzelmi inger figyelmi facilitáló hatása kifejezettebb lesz, mint a 100 ms-os esetében. Az előzetes eredmények nem értenek egyet abban, hogy a szociálisan szorongóbb egyének teljesítményére milyen hatással vannak a szociális ingerek. Reményeink szerint jelen vizsgálatunkkal megalapozhatjuk további kutatásainkat, és becsatlakozhatunk ebbe a tudományos vitába.

Makovics Gábor (ELTE Illyés Sándor Szakkollégium)

A fenyegetett identitásállapot önértékelésre vonatkozó hatásai a társas összehasonlítás stratégiájának függvényében

Identitásunkat és önértékelésünket vonásként vagy állapotként értelmezett formáját a társas közeg tényezői is befolyásolhatják. Ebben szerepet játszhat az is, hogy milyen gyakran alkalmazzuk a társas összehasonlítás stratégiáját, és annak mely irányaira helyezük a hangsúlyt. Ez a kapcsolat akár egy csoportos helyzet résztvevőjeként is jellemezheti a személyt. A kutatás célja, hogy egy ilyen elképzelt helyzetben részletezze a társas identitáson át a személyes identításra és az önértékelésre ható változásokat, a társas összehasonlítást egy fenyegetett identitással szemben megjelenő coping-mechanizmusként értelmezve. A kutatás során összesen 82 fő (55 nő és 27 férfi) adatai kerültek feldolgozásra, akik önkéntesen töltötték ki a *Társas Összehasonlítási Orientáció Skála (TÖS)* és az *Állapot Önértékelés Skála (SSES)* segítségével létrehozott kérdőívcsomagot, mely során egy csoporthelyzetet leíró szöveg elolvasására is megkértük őket. A kutatás fő eredményei alapján: (1) Közepesen erős, negatív összefüggés mutatkozik az állapot önértékelés szintje és a társas összehasonlítás stratégiájának alkalmazása között. (2) Nem mutatkozik jelentős különbség a társas összehasonlítást gyakran alkalmazók körében az állapot önértékelést tekintve, miután elolvasták a negatív csoporttagságra vonatkozó szöveget. Mindezek alapján úgy tűnik, hogy bár a társas összehasonlítás jelentős szerepet játszik az önértékelés alakulásában, mégsem tekinthető egyedüli tényezőnek a csoporthelyzetben formálódó önértékelést tekintve.